

SKANDINAVIENS STJERNE

Læs i dette Nummer:

	Side
Der skrives om Mormonerne!.....	2
Hvorfor gjorde De Springet?	2
„Stjernen“ i ny Skikkelse — <i>Orson B. West</i>	3
Vil De være med? — <i>Redaktionen</i>	3
Hvad er Mormonismen? — <i>Kirkens officielle Svar</i>	4
Sandheden om Mormonerne.....	4
Føljeton — <i>Schalom Asch: Nazaræeren</i>	6
Er det lettere nu? — <i>Rich. Gregersen</i>	8
Pionererne fortæller I. — <i>Vald. Gerlach</i>	9
Landet rundt — <i>Korrespondenterne skriver</i>	11
„Stjernen“s nye Sangbog.....	12
Hvad der sker — <i>Smaanyt</i>	15

JANUAR 1943

92. AARGANG

NUMMER 1

Der skrives om os:

Engang var det Mormonerne!

I en Artikel om og mod *Jehovas Vidner* i Nationaltidende for Søndag den 15. November skriver Sognepræst G. Sparring-Petersen følgende Linier, der maa antages at have vore Læseres udelte Interesse:

»Engang var det Mormonerne, der gjorde Indhug i den danske Folkekirke, en Sekt, der selvsagt ikke paa nogen Maade kan paaregne den ringeste Sympati.«

En saadan Udtalelse af en dansk Folkekirkepræst er af Interesse for alle aktive Medlemmer af Kirken. Der gives jo her utvetydigt Udtryk for, at Folkekirken ikke længere mener at have noget særligt at frygte af vor Kirke. Udtalelsens sidste Del udtrykker ikke noget nyt Synspunkt for en Folkekirkepræst, saa angaaende dette skal vi indskrænke os til at oplyse Herr Sparring-Petersen om, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige *ikke* er nogen Sekt, idet den ikke er udgaaet fra noget andet Samfund, men en selvstændig Kirke, som vi tror oprettet paa Grundlag af direkte Aabenbaring. (Herom henviser vi iøvrigt til Artiklen i dette Blad. Side 5). Naturligvis kunde Jesus og hans Tilhængere heller ikke paa nogen Maade paaregne den ringeste Sympati fra Datidens skriftkloge og Farisæere.

»Engang var det Mormonerne.« Er vi ikke delagtige og medskyldige i den formelige Udvandring fra Folkekirken, der finder Sted i disse Aar? Ikke i den Grad, som det turde haabes og forventes. Vi maa tage Udtalelsen til os og kan jo passende betragte den som en Udfordring.

Nordstjärnan.

I en Tid, som denne, hvor man ikke faar mange Nyheder fra Udlandet, er det helt velgørende, at vi stadig har Adgang til at høre fra vore nordiske Brødre-folk. Den svenske Mission beder os meddele, at Abonnement kan tegnes paa *Nordstjärnan*, som udkommer hver 14. Dag. Pris pr. Aargang Kr. 6.-. Henvend Dem til Deres Grensforstander.

HVORFOR

gjorde DE Springet?

Til Brug for Missionsarbejdet i den kommende Tid vil vi gerne have oplyst, *hvad* det var, der først og fremmest tiltalte Dem, da De mødte Kirken. Det siger sig selv, at det har sin meget store Betydning at vide for dem, der i de kommende Aar skal lede Kirken fremad. Og der er jo ingen Tvivl om, at de, som i disse vanskelige Aar har bevaret Forbindelsen med Kirken, er af netop den Støbning, som vi maa ønske i Fremtiden at kunne lverve nye Medlemmer af.

Det er derfor af stor Betydning, at vi kender *DERES* Svar. I et af de næste Numre af »*Stjernen*« vil De finde indlagt et Skema med forskellige Spørgsmaal, som vi beder Dem besvare saa omhyggeligt som muligt og efter Deres bedste Overbevisning. — Naturligvis vil Deres Oplysninger blive behandlet strengt fortroligt, — ingen uvedkommende faar Adgang til de indsendte Skemaer —, og kun de samlede statistiske Resultater vil blive offentliggjort.

Vi regner med Deres betydningsfulde Bistand, naar vi om nogle faa Maaneder udsender Spørgeskemaet.

Red.

„Stjernen“ i ny Skikkelse.

For at gøre »Skandinaviens Stjerne« til et levende Bindeled mellem Kirkens Medlemmer indbyrdes og mellem disse og Kirkens Ledelse, lader vi nu vort hæderkronede lille Blad gaa ind i sin 92. Aargang i ny fornyet Skikkelse.

»Stjernen« vil fremtidig blive redigeret af en Komite bestaaende af Missionspræsidenten som Redaktør og et Arbejdsudvalg, bestaaende af to Søkende.

Det er mit Haab, at Søkende i Danmark vil blive glade for den skete Forandring, som er gjort for at gøre »Stjernen« mere alsidig, opbyggende, oplysende og underholdende.

Samtidig vil jeg gerne have Lov til at ønske alle vore Søkende og Venner et godt og velsignet Nytaar.

Orson B. West.

Vil De være med?

Men — — det er ikke Meningen, at Redaktionskomiteen skal sidde og skrive alt det, som i Fremtiden skal i »Stjernen«. Slet ikke! Vor Opgave er at finde, udvælge og bearbejde Stoffet og placere det i Bladet i den rigtigst mulige Blanding, saa flest muligt af Læserne bliver tilfredse.

Men Stoffet faar vi fra Dem! De skal hjælpe os med at finde det, der har Interesse. Enten De nu har faaet Evnen til at skrive eller De kender En, der har den, — eller De har en eller anden Ide, som De synes, vi kan bruge, eller De har et Forslag, — saa skriv til os. Alt skal blive behandlet samvittighedsfuldt. —

»Stjernen« skulde gerne blive det Sted, hvor vi kan »lufte vore Meninger«, hvor vi kan lære hinanden at kende, og hvor vi kan søge og finde praktiske Raad og Vejledning i det kirkelige Arbejde.

Velkommen som Medarbejder i og Læser af den nye »Skandinaviens Stjerne«.

Red.

Hvad er Mormonismen?

Kirkens officielle Svar.

Der har Gang paa Gang, sidst i *Stræbende Ungdom*, været fremsat Ønsker om, at der paa Tryk fandtes et officielt Svar paa det stadig fremsatte Spørgsmaal: »Hvad er Mormonismen«?

Dette Ønske er nu blevet efterkommet, idet Missionspræsident Orson B. West med Bistand af cand. mag. P. Torné og Karen Margrethe Jensen har oversat Artiklen om Mormonismen i Verdens betydeligste Leksikon, *ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA*. Dette Leksikon, der overalt i Verden anerkendes som noget ganske enestaaende paa Grund af sine fremragende Medarbejdere, sin Nøjagtighed og Objektivitet, anvendes meget ofte som Grundlag for andre Leksika og Ord-bøger og er desuden meget benyttet paa Biblioteker, Blad-redaktioner og Telegrambureauer Verden over. Der findes saa at sige ikke det Emne, som man ikke heri kan finde udførlig Rede for.

Artiklen er skrevet af Senator *Reed Smoot* fra *Utah* og er, til Trods for, at han selv er Mormon, strengt saglig, (ellers vilde den slet ikke have fundet sin Plads i dette Leksikon), og der lægges ikke Skjul paa noget. Der findes maaske i Mormonismens Lære Punkter, som har vakt udenforstaaendes Modvilje og Fordom; men vi Sidste Dages Hellige har intet at skamme os over eller skjule, for en nærmere Undersøgelse vil vise disses fuldkomne Sandfærdighed og Berettigelse.

Vi vedkender os Mormonismens Historie, som vi vedkender os Mormonismens Budskab: Gud har talt til Verden i denne Tid og Slægt, Jesus er Kristus, den levende Guds Søn, og »omvender eder, thi Himmeriges Rige er nær«.

Vi er lykkelige og glade, fordi vi nu kan give vore tvivlende Venner et fyldestgørende, officielt Svar i Haanden, naar de spørger: »Hvad er Mormonismen?«

Artiklen bringes i sin Helhed i denne og de følgende »Stjerner«.

Sandheden om Mormonerne.

Mormonismen gør ikke Krav paa at være en ny Religion, men betragter sig selv som en ny Uddeling af det eneste Jesu Kristi Evangelium, Guds Plan for »evigt Liv, hvilket Gud, som ikke lyver, har forjættet fra evige Tider.« (Titus 1: 2). Men mens der kun er eet Evangelium, har der været mange Uddelinger af dette eneste »evige Evangelium,« der kendes under Navnet »Tidernes Fyldes Husholdning,« *i hvilken alle Ting, der hører til Jordens Forløsning og Menneskets Frelse vil blive samlet til eet baade i Himlen og paa Jorden.* (Efes. 1: 9—10). Synet, hvori Gud Faderen og Sønnen Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith, Fremkomsten af Mormons Bog og Organiseringen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige var Begyndelsen til denne lovede Tidernes Fyldes Husholdning.

Autoritative Kilder til Læren: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige anerkender to Lærekilder (1) Guds skrevne Ord, Skrifterne; (2) den direkte Aabenbaring fra Gud. — De Bøger, der antages som Skriften, er (1) Bibelen, det gamle og det nye Testamente, forsaavidt de er rigtigt oversat fra de originale Dokumenter; (2) Mormons Bog, en paastaet gammel, amerikansk Optegnelse, der skal være blevet oversat af Joseph Smith »ved Guds Gave og Kraft.« (3) Pagtens Bog, en Samling Aabenbaringer, givet i denne Tid og Slægt, hovedsageligt gennem Joseph Smith; (4) Den kostelige Perle, en Samling Brudstykker af Moses og Abrahams Skrifter, der ikke findes i Bibelen, men som er blevet aabenbaret for Joseph Smith; Endvidere nogle historiske og doktrinære Skrifter fra Joseph Smiths Haand. Disse fire Bøger er officielt antaget som Skriften ved Afstemning i Kirken. Alle andre Værker og Afhandlinger er af sekundær Natur og deres Værdi staar i Forhold til deres nøje Overensstemmelse med de ovenfor nævnte Skriftens Bøger.

(Læs Fortsættelsen af denne Artikel i næste Nummer)

„KEND SANDHEDEN, OG SANDHEDEN VIL FRIGØRE DIG!“

Schalom Asch:

NAZARÆEREN.

Schalom Asch's Bog om Begivenhederne i Jerusalem for 1900 Aar siden er et Værk paa 3 Bind paa tilsammen 900

Schalom Asch.

Sider. I det Afsnit, vi bringer i dette og de følgende Numre af »Stjernen«, er Beretningen lagt i Munden paa en ung Mand, *Jochanan*, som er Elev hos den lærdeste og mest sympatiske af Farisæerne, *Nikodemus*, som han betegner *Rabbi*, d.v.s. Lærer.

Det paafølgende Afsnit aftrykkes med velvillig Tilladelse af P. Haase & Søns Forlag, som fornylig har udsendt Bogen paa Dansk.

Da Rabbi'en havde spist et Morgenmaaltid af Brød og Oliven i Selskab med sine Elever, sagde han til os:

»Kom, vi vil gaa op til Husets Bjerg, thi der, mellem Søjerne, vil Rabbi Jochanan Benzakkai prædike i Dag.«

Bærende Karrene gik vi med vor Rabbi gennem de overfyldte Gader henimod den øvre By. Da vi kom til Viadukten, som fører gennem Porten til Herodes Bassilikaen, bød Rabbi'en os at betro vore Punge til en af Eleverne, som den Dag skulde være Kassemester for os alle. Men han instruerede Kassemesteren om at blive udenfor, thi det er forbudt at betræde Tempelgaarden, naar man bærer en Pung fuld af Penge, og de meget fromme tager ogsaa deres Sandaler af og efterlader dem i Forværelset, allerede før de betræder den ydre Gaard. Om Vinteren er det imidlertid farligt for en

Mands Helbred at gaa barfodet paa de kolde Sten, og derfor har de Vise forordnet, at det er tilladt at betræde den ydre Gaard iført Sandaler, men ikke medbringende Stav eller Pung.

Men vi blev højligt forbavtede, da vi traadte ind i Herodes Bassilikaen. Vi blev hilst af Larmen fra Købere og Sælgere, af Tingen og Handlen rundt om Boderne med de smaa Offergaver. Kurve og Bure med Duer var stablet oven paa hinanden. En Mængde Mænd og tilslørede Kvinder trængtes omkring Sælgerne. Levitter med de hvide Hovedtøjer befølte og undersøgte hver Fugl, før de rakte den til Køberen for at være sikre paa, at den var fri for alle Fejl og derfor skikket til Offergave. Nu havde vi aldrig før set et Duemarked inde i selve Bassilikaen, som Vinteren igennem besøgtes af Rabbinerne og deres Elever. Vi vendte os derfor til vor Rabbi, og en af os sagde:

»Lær os, Rabbi. For kun et Øjeblik siden bød du os at lægge vore Punge i Hænderne paa en Elev, som blev udenfor, eftersom det er forbudt at betræde endog den ydre Gaard, naar man bærer Penge paa sig, og her ser vi Skarer foran Dueburene ifærd med at købe smaa Offergaver. Hvorledes kan dette bringes i Overensstemmelse med Rabbinernes Forordning?«

»Det, I ser her, har intet at gøre med Rabbinerne; det vedrører kun Ypperstepræstens og Tempelembedsmandenes Forordninger. Men de, som lytter til de Visers Ord, fylder ikke Guds Hus med Handelens Larm; thi allerede før de betræder den ydre Gaard, hvor Helligheden ikke hersker, er deres Hjerter fyldt med Frygt for Gud. Velsignet være de.«

Men knap var Rabbien færdig med at tale, knap havde vi nærmet os Søjlegangen, hvor Eleverne var forsamlede, før vi hørte Støj bagved os, en Raaben og Skrigen. Vi vendte os om, og vore Hjerter blev fyldt med Forbavselse og Skræk. I Bassilikaen, som vi lige havde forladt, saa vi Skarerne strømme afsted. Først vilde Rabbien have ignoreret Tumulten og fortsat sin Vej sammen med os, som det var hans Skik; men det gik straks op for os, at der foregik noget umaadeligt betydningsfuldt, thi Folk begyndte at styrte ud fra de indre Gaarde. Vi ilede med dem tilbage til Bassilikaen.

(*Portsettes i de næste Nr. — Har De tegnet Abonnement?*)

Er det lettere

i Dag end for 100 Aar siden at være en god Mormon?

Det har altid været fristende at sammenligne Nutiden og Pionertiden. Den Gang skete der noget — der var Gang i den, som man siger. Ydre voldsomme Begivenheder bidrog til Sammenholdet, der var en afgjort Nødvendighed, Ofervilje var en Forudsætning for i det hele taget at kunne følge med i det stadige Træk mod Vest.

Absolut Lydighed mod Lederne var en Betingelse for Medlemsskabet.

Det gjaldt Livet dengang. — Midt i Begivenhedernes Brændpunkt, stillet over for rasende og intolerante Modstandere paa den ene Side og Profetens Nærværelse paa den anden havde de trofaste Hellige intet Valg.

Men hvor har det været svært alligevel: Frastjaalet alt. Fordrevet fra Hus og Hjem, forfulgt som Dyr. Behandlet som staaende uden for Loven, Paa Færden over Sletterne i Kulde og Sne til Dødens Træthed lagde sig over dem.

I Sandhed en ond og tung Lod, men en glørværdig Løbebane for dem, der kæmpede og holdt ud til Enden.

Hvor bundforskellig er ikke vor Tilværelse nu. Dagene glider som en stille Strøm uden Hvirvler eller Fald. Vi kan færdes i Fred og Ro som andre Mennesker. Ingen Sten gennem Vinduerne i vore Mødeluse. Som andre Samfundsborgere gaar vi til Kirke Søndag Formiddag, synger, hører paa Talerne og diskuterer i Klasserne.

Kan det virkelig være sandt, at Idyllen er saa fuldendt?

Er der slet intet, der faar os til at blive urolige? Kan det være muligt, at vi mener, at alt er vel i Zion? Tror vi det?

Er det ikke, som vi faar Fornemmelsen af at være Ofre for et uhyggeligt Selvbedrag, naar vi tænker Sagen nøje igennem

og gør Stillingen op? Føler vi ikke Traug til at raabe: Vagt i Gevær? Thi Fjenden er over os. Nu i Dag er han her. Ganske vist gaar han ikke rundt og sætter os en Pistol for Brystet som i Pionerdagene. Var det saadan, var det ingen Sag. Han var let at faa Øje paa.

Nej, kære Venner. Saa let er det ikke i Dag. Vor Fjende er snedig og skjuler sit sande Ansigt. Ved I, hvad 5te Kolonne er? Det er den Fjende, som en kæmpende Hær lige fra Generalen til den menige frygter mest af alt. Denne Fjende opholder sig bag Fronten i ens eget Land og arbejder i det skjulte. Derfor er den saa farlig.

5te Kolonne trænger ind overalt og kan ødelægge Kampaanden selv hos de tapreste. Den slaar ingen ihjel. Den laver ingen Bulder og Larm, men paavirker Soldaterne til i det skjulte at tage Fjendens Parti. Altsaa faa dem til at blive lumske Forrædere.

Søskende, denne uhyggelige Fjende har vi i Dag i vores egen Lejr. I Københavns Gren. I Aarhus og Odense. Ja, over hele Kirken findes denne 5te Kolonne, der arbejder med en Ihærdighed uden Sidestykke. Søger at trænge ind, hvor der er den mindste Svaghed.

Denne uhyggelige Fjende er vor Modstander i Dag. Det gælder Livet som i Pionerdagene. Men vi kan ikke skyde igen med Pistoler og Geværer. Saa-danne Vaaben skader ham ikke det mindste. Vi maa bekæmpe ham paa en anden Maade. Først og fremmest forhindre, at hans snigende Gift dryppes i vort Hjerter og omtaager vor Forstand, saa vi ikke ser, at Fejlfindingens og den golde Kritiks Aand er Porte, som vi selv aabner for ham. En Gift, der blænder os, saa vi ikke agter paa,

Pionererne fortæller.

I. Valdemar Gerlach, Aalborg.

Vald. Gerlach er en Pioner i Or-
dets egentlige og bedste Forstand.
Han har altid været den, der gik
forrest i Arbejde og Kamp, selv om
det kostede baade Lidelser, Tid, Af-
savn og Peng. Han har altid holdt
Kirkens Fane højt, og der har der-
for i Tidens Løb været betroet ham
store Opgaver.

Valdemar Gerlach.

Ungdommen i Aalborg ser i Dag op til ham som Lederen af Ungdommen af i Gaar, og de ældre mindes med Glæde den Tid, da de arbejdede med ham som Leder. Det er derfor naturligt, vi gaar til ham, naar vi vil høre lidt om Forholdene i Mormonismens første Dage i Danmark:

— Hvornaar lærte De først Kirken at kende?

— Mine Forældre blev døbt, da jeg var 8 Aar gammel, og mine Søskende og jeg begyndte at gaa i Søndagsskole. Det var i 1896. Den første Gang, jeg var paa Programmet, var det med en Sang, og jeg husker tydeligt, at jeg sang de to første Vers af »Dejlig er den Himmel blaa«, og da jeg havde sunget dem, vendte jeg mig om til Præsidenten og sagde: Nu kan jeg ikke mere —. Han gav mig 5 Øre, og jeg vandrede ned paa min Plads igen!

— Hvor var Mødesalen dengang?

— Det, jeg lige har fortalt, foregik i Urbansgade 26. Det var en Sidebygning, og man skulde ind gennem en Port. Salen laa paa første Etage og var pyntet med kulørt Papir og Guirlander. Men i 1904 flyttede Kirken til Nørregade 13. Jeg blev døbt i 1906.

(Blad venligst om til næste Side)

at Ukærlighedens og Ufordrage-
lighedens Aand er Vejvisere, der
fører Ødelæggeren lige ind i vor
Fæstnings Midte, hvor han kan
fuldføre sit endelige Arbejde.

Denne skjulte Modstander er
vor værste Fjende. Og vi maa
bekæmpe den med at aktivisere
alle tænkelige Resourcer af God-
hed, Fordragelighed, Kærlighed
og Lydighed. 5te Kolonnes Aand
er Lucifers. Lad os ikke række
hans Værk en hjælpende Haand
ved at være dem, der giver op
over for hans listige Anslag.

Lad os ikke være Forrædere
mod os selv eller andre. Lad
os ikke gaa med lukkede Øjne
og tro, at alt er vel. Zion be-
redes! Javel! Men Zion prøves
først. Og hvem skal bo som
værdige der?

Ja, i Sandhed, den skjulte
Fjende arbejder, og det er in-
genlunde lettere i Dag at være
en god Mormon end for 100 Aar
siden. Vaagn op. Lad os kæmpe
mod den indre Fjende. Det gæl-
der Livet!

Richard Gregersen.

— Hvordan var Forholdene dengang?

— Vi var udsat for store Forfølgelser. Men denne Forfølgelse havde sine gode Sider, for den skabte Sammenhold mellem Kirkens Medlemmer. Det bedste, vi vidste, var at besøge vort Mødelokale og glædes i hinandens Selskab. Engang var der en Præst, som talte imod Mormonerne i Vor Frelzers Kirke. Vi var en Del unge Mennesker fra Kirken henne for at høre det. Da Mødet var forbi, stod vi udenfor, og Folk spyttede paa os, naar de gik forbi. En anden Gang var vi til et lignende Møde paa »Dramatiken«, og vi stod bagefter og delte Skrifter ud, men Folk krammede dem sammen og smed os dem i Hovedet igen.

— Hvordan tog I det?

— Vi blev blot mere ivrige. Der var ogsaa stor Modstand i Pressen, men det gjorde, at Folk kom for at høre den anden Side af Sagen. Som en Avis engang skrev: »Før Præsterne begyndte at tale imod Mormonerne, var der omtrent tomme Bænke, men nu er Mødesalene propfulde.«

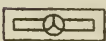
— Var der Sangkor dengang?

— Ja, vi havde Sangkor, men vi havde ikke noget Orgel til at begynde med. Missionærerne lærte os Sangene. Nutildags er vi saa forvante med Sang og Musik, men dengang trak vort Kor en Masse Mennesker til. Der var Liv i det dengang, fuldt Hus hver eneste Søndag, men vi havde ogsaa særlig dygtige Missionærer dengang. De var født her i Danmark, saa de talte Dansk, hvad der jo var en stor Fordel.

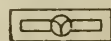
— Hvad mener De om Ungdommen i Dag?

— Jeg synes ikke, der er det Liv i Ungdommen nu, den er ikke saa aktiv, som vi var dengang, men det er maaske Forholdene, der gør det. Vi havde megen Modstand mod vor Religion, og derved var det let at komme til at tale med Folk, blot vi nævnede, at vi var Mormoner, var vi sikre paa en længere Samtale om Mormonismen. Saadan er det ikke i Dag. Folk er ikke mere interesserede i os end i andre, og de fleste mener, at det ene kan være lige saa godt som det andet. Vi ser ikke vore unge Mennesker til alle vore Møder, f. Eks. er der næsten kun ældre til Præstedømmets Møder og Den kvindelige Hjælpeforenings Møder. Til Ungdommen vil jeg sige: Gør din Pligt og kræv din Ret.

M. S.

Husk, at det er en simpel Pligt omgaaende at meddele eventuel Adresseforandring til Grensforstanderen!

LANDET RUNDT.

Aalborg. Vi har denne Gang ikke nogen egentlig Rapport, men henviser til Artiklen Side 9.
MS.

Aarhus. I alle Aarhus Grens Organisationer er der en større Lyst og Interesse for Arbejdet, end der har været i lang Tid.

Ungdomsforeningen afholdt den 18. November en Festlighed med Spisning, hvori deltog ca. 70. Æresgæst var Hans Jørgen Olsen, Nelly og Peter Olsens Søn, i Anledning af, at han fra sin Barndom nu gaar over i Ungdomsaarene. Som Erindring om Dagen fik han overrakt *Trosartiklerne* af Ungdomsforeningen.
Th. J.

Esbjerg. Unge Kvinders Forening arrangerede Banket Mortensaften og havde sat sig det prisværdige Maal, at denne Gang skulde *alle* hjemmeværende Medlemmer af Kirken i Esbjerg med. Med Undtagelse af ganske faa, mødte alle Søkende da ogsaa op med god Appetit og godt Humør. Det blev en straalende Aften, som Bestyrelsens tre Medlemmer fortjener megen Ros for.

Den kvindelige Hjelpeforening afholdt den 26. November en Velgøreheds-Underholdning med Assistance af flere af Byens kendte Kræfter: Mandskoret *Rostrup*, Sangeren, Herr Erhardt Iversen og Pianistinden Frk. Agerskov, der alle ogsaa tidligere har stillet sig til Raadighed, naar Kirken kaldte. Men ogsaa flere af Kirkens egne optraadte og gjorde sig smukt gældende selv i det fornemme Selvskab. Et lødigt og udsøgt Program gjorde Aftenen til en uforglemmelig Oplevelse.

DN.

Hjørring. Hjørring Gren ønsker Søkende og Venner i Danmark et godt og af Gud velsignet Nytaar.

Søndag den 22. November var imødeset med særlig Interesse, idet de to Missionærer Søster og Broder Jessen fra Odense vilde besøge Grenen. Det blev en Oplevelse for Søkende i Hjørring, og vi forstaaer tilfulde, at Guds Aand virker kraftigt iblandt Menneskene.

VHA.

Odense. Odense har altid haft Ord for at være en lille, men til Gengæld god Gren. Det staaer stadig ved Magt. Der arbejdes godt i Organisationerne, og der er særlig Grund til at nævne Sondagsskolens Børneklasse, der har haft stor Fremgang.

Søkende her lader til at være særlig glade for de »Familieaftener«, som afholdes hver Gang, der er en femte Tirsdag i en Maaned. Saadanne Aftener opmuntrer Søkende hinanden med Sang, Musik, Deklamationer o. l.
KGH.

Randers. Med Henblik paa Julevelgøreheden er der her afholdt to Fester: Af Den kvindelige Hjelpeforening den 6. November og af Ungdomsforeningen den 4. December. De to Aftener var yderst vellykkede og indbragte nogle pæne Beløb, som vil blive anvendt til Velgørehed og til Børnenes Juletræsfest.

(Randers fortæller i sit Referat om en ny Metode, som skal have mange Fordele frem for det ellers anvendte Auktions-system, bl. a. give »dem med de smaa Punge« Lejlighed til ogsaa at være med. Systemet vil nu blive gennemprøvet og Organisationerne skal senere faa Resultatet forelagt. Red.)

J. _

Silkeborg. Ungdomsforeningen, som i nogen Tid har ligget stille, genoptog den 13. December sit Arbejde. Møder vil fremtidig blive afholdt hver Tirsdag Aften.

Søskende i Silkeborg Gren ønsker alle Søskende i Den danske Mission Sundhed og Lykke i det nye Aar.

AHT.

København. Her i Byen har Organisationerne syntes at være lammede af Mangel paa Plads, idet den lille Sal ikke har kunnet benyttes de sidste Aar, og Kirkesalen i Efteraaret ogsaa blev lukket paa Grund af Mangel paa Brændsel. Møder har dog hele Tiden været afholdt. Det synes dog nu, som om der er aabnet Udveje for fornyet Aktivitet, og der udfoldes stor Energi for at oprette det tabte.

JS.

Paa den anden Bred.

— Hvorfor stræber du mig efter Livet?

— Hvad! Du bor jo paa den anden Side af Vandet? Gode Ven, hvis Du boede paa denne Bred, vilde jeg være en Morder, og det vilde være en Forbrydelse saaledes at slaa Dig ihjel. Men da Du nu bor paa den anden Side, bliver jeg en Helt og handler rigtigt.

Blaise Pascal.

Syng dig glad —

efter „Stjernen“s nye Sangbog.

Iblandt *Stræbende Ungdoms Planer* for 1942 var ogsaa den, at der skulde skaffes Kirkens Unge en ny Sangbog. Det har længe været klart, at der til mange Lejligheder savnes Tekster til passende Sange, og at alt for mange af de Sange, vi gerne synger, ikke findes i vore Sangbøger. Dette har bl. a. givet sig Udslag i, at Ungdomsforeningen i Aalborg har anskaffet sig DVL. Sangbøger, og at Esbjerg Ungdomsforening har købt »Kongesangbøger«.

Nu har Missionspræsidenten givet Tilladelse til, at *Stjernens* Spalter benyttes til at offentliggøre nogle af de vigtigste af de Sange, vi ikke har Tekster til i Kirkens Sangbøger. Det er saa vort Haab, at Organisationerne, fortrinsvis Søndagssko-

lerne og Ungdomsforeningerne, i saa udstrakt Grad som muligt vil benytte sig af de hver Maa ned aftrykte Sange. Som Regel vil det blive to Sange til hver af de to Organisationer. De vil som i dette Nummer blive trykt saaledes, at Bladet kan tages ud og skæres midt over, hvorefter de to Stykker opbevares og senere samles til et Hefte, hvortil et Omslag nemt kan laves.

Red.

Anvendte Forkortelser:

KB: den danske Kor-Sangbog, DS: den am. Kor-Sangbog, NS: den norske Kor-Sangbog, US: Mel.bogen til De Unges Sangbog, TC: Twice 55 plus C. Songs, DM: Danmarks Melodibog.

Jesus, før forfulgt, forhadtd.

Mel. KB. 85

Jesus før forfulgt, forhadtd
 nu i Magt vil komme brat,
 før Han Smerte led og Sorg,

:: Nu Han herske vil paa Jord ::;

Før et ringe, ængstet Lam,
 nu en Herre stor og gram.

Før Han udstod Korsets Død,
 :: Nu Hans Røst fra Himlen lød ::;

Før Han pintes i hvert Lem,
 nu i Glans han træder frem.

Før Hans Folk Ham slog ihjel
 :: Nu som Drot de se Ham vil ::;

Før Han ene vandred her;
 Nu Han styrer Himlens Hær.

Før Han alt sagtmodig bar,
 :: Nu Han alt besejret har ::;

Danmark i tusind Aar.

Mel Carl Nielsen.

Danmark i tusind Aar.
 længer end Saga naar.
 vor Stammes Arv,
 hærgtet og frugtbargjort,
 Hjemstavn og Verdensport, —
 Lær os at raade stort saa rig en Arv!

Danmark imod dig slaar
 atter en stormfuld Vaar
 med Liv og Død.

Strid eller Arbejdsdag —
 her kræves haarde Tag;
 Løft os, vort gamle Flag, i Liv og Død!

Danmark i tusind Aar
 Søhavn og Bondegaard
 og fri Mands Arv!

Brug Du os, hvor Du kan,
 tag Du os, Mand for Mand!
 Staa skal vort Fædreland som fri Mands Arv.

Valdemar Rørdam

U. 1.

S. 2.

Nu ranker vi Ryggen.

Mel. Sofus Halle. US. 426.

Nu ranker vi Ryggen og synger en Sang,
det letter paa Foden, naar Veien er lang.
Vi føler os unge, vi føler os fri,
vort Bryst maa ha' Luft, derfor stemmer vi i:
Hvad der bor i et Folk,
:: har Sangen til Tolk ::

Det Land, som vort Hjerter med Fryd kalder sit,
hvis Bakker og Sletter gør Udsynet frit,
hvis Skonhed os kvæger som Duggen et Blad,
hvis Minder gør baade sørgmodig og glad.

— Kammerater et Ord:
:: Det Land er vor Mor ::

Vi ranker vor Ryg, og vi føler os fri,
din Saga, vor Mor, er dog ikke forbi!
Din Tunge den lever og tryller vort Sind,
dit herlige Dannebrog vifer for Vind.
Stemmer i, alle Mand:
:: Hurra for vort Land ::

Kallehaug.

Guds Søn for os paa Korsset led.

Mel. DS. 73.

Hvor er det skönt at drøyle vel
vor Frelser, Jesus, som kom ned,
for her paa Jord at lide Nød
og for os taale Sorg og Død.

Kor: Guds Søn for os paa Korsset led
og gav os Liv og Salighed;
Saa syng Hosanna til hans Pris,
vor Tro og Lydighed ham vis.

Hvor godt det er hver Sabbatsdag
at mødes under samme Tag,
og ved Hans Nadverbord igen
faa Kraft til tro at tjene Ham.

O' salig Stund ved Herrens Bord,
da vi som Søkende fremstaar,
og til Erindring om Guds Lam
forenet priser højt Hans Navn.

HVAD DER SKER

Organisationerne

har ved deres Hovedbestyrelser faaet Tilbud om at maatte disponere over hver 1 Side af *Stjernen* 2 Gange aarligt. Paa denne Maade haaber Redaktionen at kunne tjene alle Organisationers Interesser i lige høj Grad og samtidig yde Læserne en værdifuld Service. Genealogisk Forening starter den første »Side« i næste Nummer.

Engelske Kvinder i Kirke uden Hat!

Ærkebiskoppen af Canterbury har bestemt, at Kvinder fremtidig maa vise sig i Kirker uden Hat, idet det paagældende Forbud, der stammer fra Apostlen Paulus, betragtes som ikke stemmende med det moderne Livs Forhold.

(Nationalt. 8 Nov. 42).

Flere Udmeldelser af Folkekirken end sædvanlig.

De religiøse Samfund udenfor Folkekirken udfolder stor Aktivitet.

Disse Overskrifter anvender *Nationaltidende* i en ret stort opsat Artikel den 12. November 42. Vi citerer Indledning og Slutning af Artiklen:

»Det har vakt Bekymring inden for den danske Folkekirke, at mange Sognepræster, efter hvad vi erfarer, har kunnet notere ualmindeligt mange Udmeldelser af Folkekirken. Flere Steder er Antallet af Udmeldelser blevet firedoblet.

Men givet er det, at religiøse Samfund uden for Folkekirken for Øjeblikket udfolder stor Aktivitet, og det er antagelig de første Resultater, der nu kan spores i flere Sogne Landet over.

Udvidelse af Stjernen.

Samtidig med Fornyelsen af *Stjernen* vil Læserne ogsaa komme til at nyde godt af en betydelig *Udvidelse*, idet hvert Nummer indtil videre vil være paa 16 Sider.

Til Trods for betydelig Stigning i Omkostningerne, bl. a. til Porto ved Forsendelse direkte til Abonnenterne, har vi alligevel paa Grund af særlige Forhold kunnet nøjes med en meget lille Forhøjelse af Prisen. *Stjernen* vil indtil videre koste Kr. 3,50 pr. Aar frit tilsendt, 35 Øre pr. Nr. Aarsabonnementet kan betales i to Gange, Januar og Juni.

Pioner-Humor.

Mens Pionerne i Utah i 1847 og de, der fulgte umiddelbart efter, var alvorlige Mennesker, saa viste de dog ved visse Lejligheder, at de havde Sans for Humor og Slagfærdighed.

Der fortælles en Historie om en Mand, som havde faaet det Indtryk, at Præsident Brigham Young var god til at udtyde Drømme. Da Manden en Nat havde haft nogle meget fantastiske og ubehagelige Drømme, opsøgte han om Morgen Præsidenten, fortalte om Drømmene og spurgte Brigham Young, hvad de vel kunde betyde?

Præsidenten lyttede opmærksomt og saa spurgte han Manden, hvad han havde faaet at spise Dagen før?

»Aah, en temmelig solid Middag. Jeg fik Svinekoteletter og Grøntsager og spiste en halv Omelet til Dessert.«

Præsidenten saa paa ham med et lunt Blink i Øjet og sagde saa: »Broder Jones, gaa hjem i Aften og spis den anden Halvdel af Omeletten, saa vil du faa Udtydningen paa Drømmen!«

Kirke og Moral.

I en af Aarets store Succes Bøger, den iøvrigt fortrinlige Roman fra denne Krigs England, »— men dette fremfor alt« skrives der bl. a. følgende om Kirken; (her naturligvis først og fremmest den engelske Statskirke):

»De siger, at jeg søger efter noget at tro paa. Det er sandt. Det gør baade jeg og Millioner af min Slags. Men spørg nu Dem selv, hvorfor vi ikke søger den Tro i Deres Kirke.

Fordi Deres Kirke ikke har vist ringeste Forstaaelse af det frygtelige Morads, som vi jævne Mænd vader i. Derfor er Deres Kirker tomme, og vi gaar i mange Millioner til Biografer, Teatre og Fodboldkampe. Hvorfor? Ved min evige Sjæl, fordi de Ting, hvor fordrejede og usle de end er, er nærmere Gud og den jævne Mands Behov for ham end Deres Kirke med al dens Angst og Frygt.

Deres Kirke har levet i Skræk Generationer igennem. Skræk, siger jeg. Alle de mangfoldige, skønne Lærdomme, som Kristus har givet os, har De kastet bort, fordi De ved, at de vil krænke og forarge de Rige, som De elsker og snobber for. For at dække over denne Fejl, har De fyldt Kristi Kirke med Pomp og juvelsmykket Pragt, som han aldrig har set og aldrig kunde bryde sig om. Og af alle de Synder, som Kristus talte imod, har De kun fundet een, som ikke forarger de Rige, fordi den er universel og ikke har noget med Rigdom at gøre — nemlig seksuelle Synder; Og derved har De gjort selve Kønnen til en Synd. Adams Arvesynd. Kristus født uden Synd; Den eneste

Synd, De i Deres Skræk tør prædike imod.

De har prædiket saa længe, at Mysteriet og Skønheden ved Formering — den mest uforklarlige og derfor maaske ogsaa den mest hellige af alle menneskelige Handlinger — er blevet tilsølet med Smuds, og de Børn, De oplærer, lærer at hvilske om den som noget skident.»

Eric Knight: - men dette frem for alt, S. 395.

Vi skal afholde os fra Kommentarer. — Red.

Afsky for ren Luft.

To Grundegenskaber ligger dybt i det moderne Menneskes Sind: Hadet til ren Luft og Hadet til Sandhed. Hadet til ren Luft kaldes Angst for Træk eller *Trang* — til Tobak. Det levende Had til ren Luft tilfredsstilles af Tobaksrøgen. Som bekendt er Afskyen for frisk Luft særlig udviklet i Danmark.

Georg Brandes.

HVIS DE

efter at have læst dette Blad synes, at De kunde lide at læse ogsaa de kommende Numre af *Skandinaviens Stjerne*, — saa tegn Abonnement, enten hos Deres Grensforstander eller ved at indsende 3½ Krone paa Postgiro-konto Nr. 333.38.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.